

РЕШЕНИЕ

№ 19813

гр. София, 21.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав, в публично заседание на 11.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **1893** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от АПК.

Делото е образувано по жалба от Н. Й. Б. с ЕГН: [ЕГН], чрез адв. П. К. С. от Пловдивска адвокатска колегия, срещу отказ за издаване на акт за раждане, обективиран в писмо на Директора на „Столичен дом за радостни обреди“ от 21.01.2026г.

Отказът се обжалва като неправилен и неоснователен, поради което се моли неговата отмяна.

В рамките на проведеното по делото открито заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. С. с пълномощно по делото, който поддържа жалбата по аргументи, изложени в нея, както и в рамките на съдебното заседание изтъква аргументи за незаконосъобразност на отказа, тъй като регистърът на ГРАО не е публичен и освен това съществува задължения по ЗЕУ за служебно събиране на информация. Претендира разности в размер на 1200 /хиляда и двеста/ евро адвокатско възнаграждение и ДТ в размер на 5 евро.

Ответникът, Директор на „Столичен дом за радостни обреди“, не се представлява.

Съдът, след като се запозна с доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Административното производство е образувано по подадено от жалбоподателя заявление вх.№ РТР25-ГР94-3894 от 21.11.2025г. до Кмета на Столична Община за издаване на акт за раждане въз основа на чуждестранен акт за раждане /лист 11 по делото/.

Заявлението е разгледано от началник отдел „ГРАО“- район „Т.“, който го изпраща за процедиране по компетентност до Директора на „Столичен дом за радостни обреди“.

След разглеждане на заявлението в „Столичния дом за радостни обреди“, с писмо на Директора

на ведомството от 09.12.2025, преписката е върната за допълнително процедиране по компетентност до началник отдел „ГРАО“ СО – район „Т.“, като на жалбоподателя по настоящото производство е указано да предостави удостоверение за българско гражданство – съгласно чл.39, ал.1 ЗБГ и оригинален дубликат от акта за раждане от И. – чл.4 от Наредба №РД-02-20-9, ал.1 и ал.4.

С оглед получените указания, жалбоподателят, чрез адв. С., подава ново заявление, с което не предоставя исканите документи, а излага аргументация, сходна с тази приложена към настоящото производство /лист 34/.

С писмо от 08.01.2026г. на Кмета на СО район „Т.“, адресирано до директора на „Столичен дом за радостни обреди“, е препратено повторното заявление на адв. С. и е указано или да се подготви мотивиран отказ, или да се приемат документите по компетентност.

Административното производство е приключило с отказ за издаване на акт за раждане, обективиран в писмо на Директора на „Столичен дом за радостни обреди“ от 21.01.2026г, който е и предмет на оспорване в настоящото съдебно производство.

Относно компетентността на Директора на „Столичен дом за радостни обреди“ да издава актове по гражданското състояние, вкл. акт за раждане е представена Заповед № СОА23-РД09-2467/14.11 на Кмета на Столична община /лист 54/. Съгласно заповедта, Кмета на СО делегира във връзка с чл.35, ал.3; чл.84,ал.1, чл. 85, ал.2 от ЗГР функциите на длъжностно лице по гражданско състояние на множество длъжностни лица, сред които (видно от лист 61) е и поименно определен Директорът на „Столичен дом за радостни обреди“. Заповедта не е отменяна или изменяна към 31.03.2026 г., видно от положения подпис и печат, с което се установява актуалността на същата.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, защото е насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол и е от активно процесуално-правно легитимирана страна, чиито права и законни интереси са накърнени от издаването му.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване по чл. 149 ал. 1 АПК

Отказът е обективиран в писмо на Директора на „Столичен дом за радостни обреди“ от 21.01.2026г., съответно изхожда от компетентен административен орган, видно от представената Заповед № СОА23-РД09-2467/14.11 на Кмета на Столична община.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният акт е издаден в писмена форма съгласно чл.59, ал.2 от АПК, но е в противоречие с материалноправни разпоредби.

Като основание за отказа, органът изтъква разпоредбите на чл.4 ал.1 и ал.4 от Наредба №РД-02-20-9, според които представените документи по ал.1 следва да се представят на длъжностното лице по гражданско състояние в оригинал. Сочи още, че при проверка в НБД е установено, че присъстват записи на родителите на жалбоподателя, фигуриращи от 23.10.2000 година и 07.05.2001 година, а синът им е регистриран на 18.07.2024 като гражданин на И. с постоянно пребиваване в СО-Район “В.“. Поради липсата на информация за периода преди 2000г., органът изисква удостоверение за българско гражданство по чл.39, ал.1 ЗБГ.

Към заявление № РТР25-ГР94-3894 от 21.11.2025г., с което жалбоподателят е инициирал процедурата по издаване на акт за раждане въз основа на чуждестранен акт за раждане, молителят е приложил: Акт за раждане в заверено копие – препис, издаден от компетентните органи на И., снабден с апостил, ведно със сертифициран превод и легализация от Дирекция „К. отношения“ при МВнР. Представил е също копие от лична карта и паспорт на майката, както и копие от акт за раждане, смъртен акт и удостоверение за семейно положение на бащата.

Между страните не е спорно, че родителите на жалбоподател са български граждани.

Изразените в заповедта съмнения относно липсата на информация за тях, преди 2000г. в Национална база данни, не е основание за установяване, че същите са загубили гражданството си в някакъв момент. Твърдението на органа, че е необходимо жалбоподателят да му предостави удостоверение за българско гражданство, съгласно чл.39, ал.1 от Закона за българското гражданство от Министерство на правосъдието, поради убеждението, че не влиза в служебните задължения на същия да прави проучвания дали родителите не са изгубили българското си гражданство, е в противоречие с чл.9 от АПК, който закрепва правилото за служебното начало. Съгласно ал.2 на нормата, административният орган събира всички необходими доказателства. Задължението за органа следва и от чл.2, ал.1 на Закона за електронното управление. Според същия, административните органи, лицата, осъществяващи публични функции, и организациите, предоставящи обществени услуги, не могат да изискват от гражданите и организациите представянето или доказването на вече събрани или създадени данни, а са длъжни да ги съберат служебно от първичния администратор на данните или от централен администратор на данни. Несъмнено удостоверението – документ, свидетелстващ за наличието или отсъствието на дадена информация в определена база данни, в случая по чл. 39, ал.1 от ЗБГ – база данни на Министерство на Правосъдието, представлява документ, удостоверяващ вече събрани или създадени данни, който по смисъла на ЗЕУ вр. с АПК органът е длъжен служебно да изиска. По отношение на аргументите свързани с това, че жалбоподателят фигурира в НБД като такъв със статут на постоянно пребиваващ, липсва императивна законова уредба, която да забранява на орган да издава акт за раждане на български гражданин, макар и той да се е сдобил с такъв статут. Именно поради това, установяването на обстоятелствата около придобиването на този статут са ирелевантни в настоящото производство.

Съображенията на органа относно изискванията на НАРЕДБА № РД-02-20-9 от 21.05.2012, а именно тези относно изискването за предоставянето на документите в оригинал също са неоснователни и прекомерни, тъй като същите са представени в нотариално заверена форма. Съгласно чл. 179 ал.2 от ГПК, официално заверени преписи или извлечения от официални документи имат същата доказателствена сила, както и оригиналите. В практиката си ВКС многократно разглежда доказателствената сила на заверените от нотариус преписи и еднозначно стига до извода, че същите се ползват с доказателствената сила на оригинал по отношение на съдържанието си. (решение № 200 от 23.02.2021г. по гр.д. № 4718/2019 ф на ВКС, 4-то гр. отделение). Ако се приеме тезата на органа, че само в оригинал документите са с доказателствената стойност, би се обезсмислил институтът на нотариалната заверка, регулиран в ГПК и ЗННД, чиято цел е именно създаване на допълнителна сигурност и удобство в гражданския оборот, когато пред нотариуса, в качеството му на длъжностно лице, е представен оригиналът.

По изложените съображения, жалбата се явява основателна и следва да бъде уважена. В тази връзка следва да бъдат възложени на ответника претендираните разноски.

Претендираното обаче по делото адвокатско възнаграждение в размер на 1200 /хиляда и двеста/евро, настоящият съдебен състав счита за прекомерно, съпоставяйки го с юридическата сложност на делото, броя на съдебните заседания и необходимото адвокатско съдействие. Във връзка с решение на СЕС по преюдициално производство - дело С-438/22, имащо сила “Erga omnes”, съдът след анализ на гореизложените характеристики на производството пред настоящата инстанция счита за необходимо служебно да редуцира възнаграждението до 600 /шестстотин / евро.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2, предл.2 и чл. 173, ал.2 от АПК, 48-ми състав на Административен съд София – град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изричен отказа на Директора на „Столичен дом за радостни обреди“ обективиран в писмо от 21.01.2026г – по заявление вх.№ РТР25-ГР94-3894 от 21.11.2025г. до Кмета на Столична Община за издаване на акт за раждане въз основа на чуждестранен акт за раждане.

ВРЪЩА преписката на Столична Община район – „Т.“, за ново произнасяне по заявление вх.№ РТР25-ГР94-3894 от 21.11.2025г., подадено от Н. Й. Б., съгласно дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на Н. Й. Б. сумата от 605 /шестстотин и пет / евро.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните, че е постановено.

СЪДИЯ